

ρίζει ὡς τὸ γραμματίον τῆς προτεραίας, κεκοσμη-
μένον ὅμως ἤδη τῷ τύπῳ τῆς ἐξοφλήσεως.

Τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἀναλογιζόμενοι, οἱ ἔχον-
τες νὰ κάμνωσιν ἐξοφλήσεις πρέπει νὰ λαμβάνωσιν
ὑπομονήν.

Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ ἀποσιωπήσωμεν εἰς τοῦτο
τοῦ λόγου ἐλθόντες, καὶ τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα
σοφίαν τοῦ γερω-Χριστοφόρου, οὐ ἔνδοξον διετη-
ρήθη τὸ ὄνομα ἐν τοῖς χρονικοῖς τῶν τοκιστῶν.

Ὁ γερω-Χριστόφορος οὗτος εἶχε διέλθει τὰ δύο
τῆς ζωῆς αὐτοῦ τρίτα δανείζων, καὶ τὸ τελευταῖον
τρίτον ἠσχολήθη εἰς τὰς εἰσπράξεις τῶν δανείων.

Εἶχεν οὗτος ἀποσκοραχίσει πᾶν βίαιον πρὸς
ἀπότισιν μέσον· οὐδέποτε ἠπέλει· πάντοτε παρε-
κάλει· μετὰ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἦτει, ὁ
ἀγαθὸς ἀνὴρ! τὸν ὀφειλέτην τὰ κεφάλαιά του...
ἐπλησίαζεν οὗτος τὸν ὀφειλέτην του, ὡς ἕτερός τις
ἤθελε πλησιάσει τὸν δανειστήν του

— Φίλε μου, σοῦ ἔλεγε, γνωρίζω τὴν καρδίαν
σου, καὶ ἔρχομαι νὰ σοῦ ζητήσω μίαν χάριν...
δὸς μου μερικὰ χρήματα.

— Πῶς, κύριε Χριστόφορε, αὐτὸ δὲν εἶναι χάρις,
εἶναι χρέος.

— Εἰγὼ θέλω νὰ λησμονήσω ὅτι εἶσαι ὀφειλέτης
μου, φθάνει μόνον νὰ μὴ τὸ λησμονήσης σύ...
Πίστευσέ με, φίλε μου, δὲν εἶμαι πλούσιος.

Καὶ ὁ Κ. Χριστόφορος ἤρχιζε καὶ σοῦ ἐξετύλισεν
Ἰλιάδα ὄλην δυστυχημάτων, τὰ ὁποῖα ἐπῆλθον ἐπί
τε τὴν οἰκογένειάν του καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς
του.

Ὅταν ὁ κύρ Χριστόφορος εὗρισκεν ἀκατάστα-
τόν τινα ὀφειλέτην, κατέφευγεν εἰς ἕτερον οὐχ
ἦττον ἐπιτήδειον μέσον· κατώρθου νὰ ἐλύσῃ ἐπὶ
τῆς ὑποτιθεμένης δυστυχίας του τὴν συμπάθειαν
τῶν γειτόνων, τῶν ὑπηρετῶν, τῆς θυρωροῦ, τοῦ
διὰ τὰς ἐξωτερικὰς ὑπηρεσίας ὑπηρετοῦ· καὶ τὸ
ἐσπέρας, ὅταν ὁ ὀφειλέτης ἐπέστρεφεν, ἡ θυρωρὸς
τὸν ἀντίκρυζε πρώτη βλέπουσα αὐτὸν μετὰ συγκι-
νήσεως.

— Ἦλθε δὰ ἀλήθεια καὶ ὁ γερω-Χριστόφορος!...
δὲν εἶναι εὐτυχής, ὁ καῦμένος αὐτὸς ὁ Κύρ Χριστό-
φορος.

Μόλις ἀπαλλαττόμενος τῆς γλώσσης τῆς θυρω-
ροῦ, ὁ Κ. ὀφειλέτης μας ἐνέπιπτεν εἰς τὴν γλώσσαν
τῆς οἰκονόμου.

— Θεέ μου! πόσον ἀξιοσεβαστος εἶναι ὁ καλὸς
αὐτὸς Κ. Χριστόφορος... Ἐλησμονήσα δὰ νὰ σᾶς
τὸ εἶπῶ, ἦλθε χθές... ἔλεγεν ὅτι πολλὴ θὰ εὐχα-
ριστεῖτο, ἂν ὁ κύριος ἠδύνατο νὰ τὸν ἐνθυμηθῇ, ὡς
αὐτὸς ἐνθυμεῖται τὸν κύριον, καὶ νὰ τοῦ ἀποδώσῃ
μικροτάτῳ τι πρᾶγμα.

Ὅταν ὁ ὀφειλέτης ἔδιδεν ἐπιστολήν τινα εἰς τὸν
ὑπρέτην, οὗτος ἠρώτα ἂν ἦτο διὰ τὸν Κύρ Χρι-
στόφορον καὶ ἔλεγε.

— Ἀξίζει ὅσον βαρεῖ, ὁ καῦμένος αὐτὸς ὁ Κύρ
Χριστόφορος. Ἦλθε δὰ χθές... εἶναι ἀξιοδάκρυτος
τῇ ἀληθείᾳ...

Ἐν ταῦτοις ὁ πτωχὸς κεφαλαιοῦχος ἐτελεύτησε

καταλιπὼν μόνον εἴκοσι-πέντε χιλιάδων δραχμῶν
εἰσόδημα!... πρὶν ὅμως ἡ δώση λογαριασμὸν εἰς
τὸν οὐρανὸν, εἶχε τὴν ἐπιτηδεότητα νὰ κανονίσῃ
ὅλους ὅσους εἶχε μετὰ τῆς γῆς· εἶχεν ἐφαρμόσει
εἰς τὰς ἐξοφλήσεις τὸ ἀξίωμα μύθου τινὸς τοῦ Αἰ-
σώπου, μεθερμηνευόμενον εἰς παροιμίαν δημώδη.

« Μὲ τὸ καλὸ τρώγεται πλεῖοτερο ψωμί, παρὰ
μὲ τὴν κακίαν. »

(Κατὰ τὸ Γαλλικόν) Π. Γ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΩΝΗΣ.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος, ὅτε εἰσέτι
οἱ πατέρες μας... (ἀλλ' ὄχι, οἱ πατέρες μας ἐφό-
ρουν τότε ἀναξυρίδας καὶ τιάρας περσικὰς (καλπά-
κια) καὶ ὕλην ἐκείνην τὴν δουλικὴν περιβολὴν), ὅτε
εἰσέτι ἐν Εὐρώπῃ ἐνδύοντο τὰ δαντέλινα ἐπιστή-
θια (jabots), τὰ κολλητὰ παταλιόνα, τὰ ψαλιδιω-
τὰ φράκα καὶ τὰς φαινάκας, ὑποκριτὴς τις, ἄγνω-
στος ὅλως περιέμενεν εἰς τὸν ἀντιθάλαμον τοῦ διευ-
θυντοῦ τοῦ πρωτίστου θεάτρου τοῦ Λονδίνου.

Ὅταν ἐφθασεν ἡ σειρά του νὰ εἰσέλθῃ εἰς τοῦ
διευθυντοῦ, ὄχι ὡς παρ' ἡμῖν εἰσέρχονται ἐπὶ αἰτή-
σεσιν, εἰς ὑπουργοῦ τινος εὐθὴ εἰς τὴν αἴθουσαν
καὶ ἀπαξάπαντες, ἀλλ' ἀφοῦ περιέμενεν ὡ-
ρας εἰς τὸν ἀντιθάλαμον, ὁ ἀλαζὼν θεατρῶνης,
κρίνων αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ του, τὸν ἐδέχθη
ὄρθιον καὶ ἠκροάσθη αὐτοῦ χωρὶς νὰ τὸν ἀκούσῃ,
καθ' ὃν χρόνον ὁ κωμμοτῆς ἐβοστρίχιζε τὴν κόμην
του, καὶ ὁ ὑπρέτης ἔκοπτε τοὺς τίλους τῶν
ποδῶν του.

— Τίς εἶ; τοῦ λέγει, ποῦ ἠγωνίσθης; τί βούλη;

— Εἶμαι ὁ Μάθιους, ἐπαιζᾶ εἰς ἐπαρχιακάς
πόλεις, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ παραστήσω εἰς Λονδίον.

— Τί πρόσωπα;

— Τὰ κωμικά...

Καὶ κωμικὴ ἐφάνη ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν ἐκλαμ-
πρότατον διευθυντὴν, διότι ὁ πτωχὸς ὑποκριτὴς τὰ
εἶχε χάσει ὡς ἐκ τῆς αὐθαδείας αὐτοῦ, καὶ ἐψιθύρι-
σε τὰς τελευταίας λέξεις του μετ' ὅσον κλαυ-
θμηρὸν, στρέφων καὶ ἀναστρέφων τὸν γύρον τοῦ
πίλου του, ὥστε ὁ διευθυντής, ὁ ὑπρέτης καὶ ὁ κωμ-
μοτῆς συγχρόνως ἀνεκάγχασαν μέγα.

— Διάβολε! ἐκραύγασεν ὁ πρῶτος, σὺ εἶσαι
κωμικώτερος παρ' ὅτι φαντάζεσαι. Ἄλλ' ἡ συνα-
διά τῶν ὑποκριτῶν μου εἶναι πλήρης, φίλτατε,
καὶ δὲν δύναμαι νὰ πράξω τι ὑπὲρ σοῦ.

Καὶ ἀποπεμφθεὶς οὕτως, ὡς ἐπαίτης, ὁ ὑποκρι-
τὴς ἔφυγε, περίλυπος μέχρι θανάτου, ἐνῶ ὁ διευ-
θυντής ἐτελείωνε τὸν καλλωπισμὸν του τραγουδῶν.

Μολαταῦτα ὁ Μάθιους, μεταγνοὺς εἰς τὸ πρόθυ-
ρον, ἀνεφάνη πάλιν πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ θαλάμου.

— Ἄρσέ με, αὐθέντα, εἶπεν ἱκετεύων, νὰ κάμω ἀρχὴν, ἄνευ συμφωνίας καὶ νὰ παραστήσω ἀμισθί.

— Τοῦτο δὲν θὰ σὲ δώσῃ ψωμί, ἐπανέλαβεν ὁ διευθυντῆς· προτιμῶ νὰ σὲ δώσω ὀλίγα χρήματα διὰ τὰ ἐξοδά σου, ἕως οὐ ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν ἐπαρχίαν σου.

Καὶ ἔβαινεν εἰς τὸν τεχνίτην ἐλεημοσύνην, τὴν οὐσίαν οὗτος ἀπέρριψε μετὰ περιφρονήσεως.

Ὁ Μάθιους ἐξῆλθε τότε ὀριστικῶς.

Ἦτο δ' ἔτοιμος ἐκ τῆς ἀπελπισίας νὰ ριφθῆ εἰς τὸν Τάμεσιν, ἐάν ὁ περιμένων αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ φίλος, δὲν τῷ ἐδίδοι ἀγαθὴν τινα συμβουλίην.

Τὴν ἐπαύριον τὸ κωμικώτερον πρόσωπον ἔκοπτε τὴν θύραν τοῦ διευθυντοῦ. Ἦτον ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶδος βλακῆς, φορῶν σურτὰς ἐμβόδας, ἐπενδύτην παιδὸς ἔχων τὸ λαίμοδέτιον λυμένον καὶ μακτρον συνεστραμμένον περὶ τὴν κεφαλὴν, κροτῶν δὲ τῇ χειρὶ μυῖαν ἐκ πτεροῦ καὶ σύρματος, ἣν περιέστρεψε μετ' ὕψους τόσον σκαιοῦ, ὥστε ἡ οἰκία ὅλη ἐπῆγε καὶ ἦλθε ἀπὸ τὰ γέλοια.

Εἰς μάτην τῷ εἶπον, ὅτι ὁ ἄρχων διευθυντῆς δὲν ἐδέχετο· προσποιεῖται τὸν κωφὸν καὶ εἰσδύει εἰς τὰ δωμάτια.

Ὁ θεατρῶνης ἐμβρόντητος, ἀναγνωρίζει τὸν τύπον τῶν τοῦ λαοῦ κωμωδιῶν, τὸν βρετανικὸν *Κατζίβαίτην* ἢ *Γερογίκοι* εἰς τὴν ἐντελεστέραν αὐτοῦ ἀπλοϊκότητα.

Ἀκούει καὶ βλέπει τὰ παιζόμενα ὑπὸ τοῦ ἀγνώστου... Οἰκογένεια, φίλοι, ὑπηρεταί, ἅπαντες τρέχουν νὰ ἰδοῦν τὸ αἰφνίδιον τοῦτο θέαμα... Ὁ βλάξ, οἰστρηλατούμενος, καταντᾷ θαυμάσιος, μεγίστη ἡ ἐκπληξὶς πάντων· ἐκπληττόμενοι δὲ θαυμάζουσι, θαυμάζοντες δὲ ἐνθουσιῶσιν, ἐνθουσιῶντες δὲ διαβρῆγγονται ὑπὸ σπασμωδικοῦ γέλωτος.

Ἐν ἐνί, ὁ διευθυντῆς ἐξω ἑαυτοῦ προσκαλεῖ τὸν ὑποκριτὴν νὰ τῷ χαρίσῃ τὸ ὄνομα του.

— Τζὸν Μίτζελλ, ἀπαντᾷ ὁ κωμικός, μεταβάλλων μορφήν ὡς διὰ μαγείας. Εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, ἂν αἰ ἐκδουλεύσεις μου σὲ κάμνουν.

Καὶ ὁ διευθυντῆς, σπεύδων ὑπογράφει συμβόλαιον δι' οὐ δίδονται εἰς τὸν ὑποκριτὴν εἴκοσι λίραι στερλίναι (600 δραχμ.) κατὰ μῆνα.

Μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ὥρας, ἐνῶ εἰσέτι ἅπαντες ἐν τῇ οἰκίᾳ ἦσαν ἀνάστατοι ἐκ τοῦ συμβάντος, νέον τι πρόσωπον ἐμφανίζεται, ἱπποκόμος τις ἦδη, ἐνδεδυμένος τὰ τοῦ ἐπαγγέλματός του, μετὰ τὴν γλεγγίδα καὶ τὸ μαστίγιόν του, ἔχων τὰ μαλλία σκόρπια, τὴν μορφήν γελόεσσαν καὶ φαιδράν, τὴν γλώσσαν ἀπύλωτον...

Ὁ διευθυντῆς ἀναγνωρίζει τὸ κωμικώτερον πρόσωπον τῆς κωμικωτέρας κωμωδίας τοῦ Ἀγγλικοῦ θεάτρου - *Killing no murder* (φόνος ἄνευ σκοτομού).

Εὐλογεῖ τὸν ἀστέρα του, τὸν ἀποστέλλοντα αὐτῷ δύο ἀρίστους ὑποκριτὰς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, καὶ συμφωνεῖ τὸν ἱπποκόμον ἐπὶ τῷ αὐτῷ μισθῷ τοῦ *Γερογίκοι*.

Πληροφορεῖται τὴν ἐσπέραν ὅτι οἱ δύο τεχνίται ἀνήκουσιν εἰς ἑταιρίαν τινὰ περιφορητὴν φθάσαν ἐκ Σκωτίας καὶ ἦτις περιέχει καὶ ἄλλους ἀξιολόγους ὑποκριτὰς.

— Ἄς ἔλθουν νὰ μὲ εὔρουν τὸ πρωί, λέγει· ἂν ἀξίζουσι ὅσον οἱ συντρόφοι των, τοὺς προσλαβάνω καὶ αὐτούς.

Τὴν ἐπιούσῃ, τῷ ὄντι, τρίτος τις ὑποκριτῆς ἐμβαίνει εἰς τοῦ θεατρῶνου.

Ἦτον οὗτος ζῶσα ἀντίθεσις τῶν προκατόχων του. Ὅσον ἐκεῖνοι ἦσαν λειψόσαρκοι, λεπτοὶ καὶ ἐξηθρωμένοι, ὡς οἱ τῆς κάτω Βουλῆς μας, τοσοῦτον ὁ νεωστὶ ἔλθων ἦτο παχὺς, σοβαρὸς καὶ ἐπίσημος, ὡς οἱ τῆς Ἄνω. Ἡ κοιλία του προηγεῖτο αὐτοῦ ὀργυιᾶν ὄλην· τὸ εὐρὸ ἐνδυμὰ του κυματεῖ ἐπὶ τῶν ἰσχυίων του, ὡς φάλακρον ἐπὶ τῆς ράχους ἐλέφαντος. Λευκὸν λαίμοδέτιον καὶ *ζαμπὸ* πομπῶδες ἐκόσμηε τὸν λαίμονα αὐτοῦ καὶ τὸ στῆθος. Ἡ κάρα του ὑψοῦτο μεγαλοπρεπῶς, περιστεφομένη ὑπὸ τριχῶν πολιῶν. Ἐκράτει πῖον, πλατόσχημον, πλατυταίνιον καὶ ἔχοντα ἔτι πλατύτερον τὸν γύρον.

— Ὁ Κ. Οὐγγίνις, ὁ Κ. Οὐγγίνις, σάρκα καὶ ὀστᾶ φορῶν! κραυγάζει ὁ ἐκλαμπρότατος διευθυντῆς, βλέπων ἀπὸ κορυφῆς μέχρι ποδῶν τὸν περιώνυμον τύπον τοῦ τῷ ὀνόματι τούτῳ γνωστοῦ γελοίου προσώπου.

— Σάρκα, πρὸ πάντων, ἀπαντᾷ, ὁ ὑποκριτῆς χαιρετῶν μὲ τὸν πλέον κωμικῶς αξιοπρεπῆ τρόπον! Καὶ ἀρχίζει ἀταράχως ν' ἀπαγγεῖλῃ ὅλα τὰ μέρη τὰ σοβαρῶς γελοιαστικά τοῦ προσώπου του.

Τούτου δὲ ἀνήκοντος εἰς τὴν ὑψηλὴν κωμωδίαν, ὁ ὑποκριτῆς ἦτο πλέον ἀπαιτητικὸς παρὰ τὸν *κατζίβαίτην* καὶ τὸν ἱπποκόμον.

Ἄν ἐδέχετο τὴν πρότασιν παρὰ ἐπὶ διπλασίῳ μισθῷ, ἐπὶ 1200 δηλ. δραχμαῖς κατὰ μῆνα,

Ὁ διρέκτωρ ἐδίσταζεν, ἀλλ' οἱ φίλοι του, αὐτόπται τῆς σκηνῆς εἰπόντες αὐτῷ εἰς τὸ οὖς ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος κωμικός τοσοῦτον ἐπιτήδειος, τοῦ δὲ Κ. Οὐγγίνις ἐπιστέψαντος τὴν παράστασίν του διὰ μιᾶς περιδινήσεως (*pirouette*), ἦτις ἀφίκετο εἰς τὸ ἔπακρον τοῦ κωμικοῦ.

— Δέχομαι τὰς 40 λίτρας στερλίνας! εἶπεν ὁ θεατρῶνης, καὶ ἔθεσε κάτωθι τοῦ συμβολαίου τὴν ὑπογραφήν του.

Ὁ ὑποκριτῆς ἔλαβεν αὐτὸ, τὸ ἐδίπλωσε ἀξιοπρεπῶς, καὶ ἀπῆλθε, ποιήσας τρεῖς ὑποκλίσεις, αἰτινες ἀνενέωσαν τοὺς μέχρι δακρῶν γέλωτας τῶν παρεστώτων.

— Ἡ σκωτικὴ αὕτη συνοδία εἶναι παράδοξος, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ διρέκτωρ. Ποῦ διάβολον πηγαίνει νὰ χωθῆ ἡ εὐφύα ;

Καὶ ὅμως δὲν εἶχεν ἰδεῖ εἰσέτι τὴν λαμπρότερον πάντων, τὸν φοῖνικα, οὕτως εἶπεῖν, τῆς συνοδίας, ὅστις ἐνεφανίσθη ἐνώπιόν του μετὰ παρέλευσιν ὥρων τινῶν.

Ὡ! τὴν φορὰν ταύτην ἦτο τὸ πρόσωπον τοῦ *Fond Barney*, εἰς τὴν κωμωδίαν *Jork-Race Course*.

Τὸ πρόσωπον ἦτο ἐντελεστάτον. Εἶχε τὴν κά-

μην τόσον *εμπεριδευμένην*, τὴν κεφαλὴν τόσον *ἐμπεπηγμένην* εἰς τοὺς ὤμους, τὸ στόμα συνεστέλλετο μετὰ ὕφους τοσοῦτον ζωοδῶς ματαίου, οἱ ὀφθαλμοὶ του, ἡμικεκλισμένοι, ἐξέριπτον βλέμμα κρυπτόν τοσοῦτον αὐτάρεσκον, ὥστε πᾶς τις ἐνόμισεν ὅτι βλέπει τὴν προσωποποίησιν, εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον, ὄλων τῶν γελοίων καὶ ὄλων τῶν κινήματων τῶν ἠρώων τῆς ἵπποδρομίας, τοῦ τούρφου δηλ. καὶ τοῦ σπύρτου (*turf, sport*).

Ἡ παντομίμη καὶ ἡ ἀπαγγελία ὑπερέβησαν τὴν ἐνδομασίαν καὶ τὴν φυσιογνωμίαν. Ὁ διευθυντὴς εἰς τὸ ἔπακρον τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του, προσεκάλεσε τῶν γειτόνων του τινὰ, μέγαν ἵπποδάτην, οὗ ἠθέλησε νὰ συμβουλευθῇ τὴν ἀρμοδιότητα. Τότε δὴ ἡ σκηνὴ παρ' ὀλίγον νὰ μετατραπῇ εἰς τραγικὴν καθότι ὁ σπόρτμαρ ἐγνώρισεν ἑαυτὸν τόσον ἐντελῶς ἐν τῷ ὑποκριτῇ, ὥστε ὑπέλαθε τὴν παράστασίν του ὡς ὕβριν καὶ τῷ ἐζήτησεν ἱκανοποίησιν...

Ἐννοεῖται οἰκοθεν, ὅτι ἦν τοῦτο ὁ μεγαλύτερος θρίαμβος τοῦ τεχνίτου... Ἐσυμφώνησεν ἀντὶ 40 λίρ. στερ. ὡς ὁ Κ. Οὐγγίνης; . .

Ἡμέρας τινὰς μετὰ ταῦτα, ὁ διευθυντὴς περιέμενε τοὺς τέσσαρας νέους ὑποκριτὰς του, εἰς ἐντευξίν τινα, ἵνα διανείμῃ αὐτοῖς τὰ πρόσωπά των, ὅτε ἴδε ἀναφαίνόμενον τὸν πτωχὸν ἐκεῖνον Μάθιους, ὃν τοσοῦτον ἀποτόμως εἶχεν ἀποπέμψει. Ὁ πρωτόπειρος ὑποκριτὴς προσαγόμενος ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου αὐτὸν συναδέλφου του, προσεποιεῖτο ἦθος τι ἔτι μᾶλλον δειλὸν καὶ ἀδέξιον ἢ τὴν πρῶτην ἡμέραν . . .

— Τί ἦλθε; νὰ κάμῃς ἐδῶ! τοῦ λέγει ὁ θεατρῶνης μετὰ πλείονος παρά ποτε περιφρονήσεως.

— Αὐθέντα, ἀποκρίνεται ὁ ὑποκριτὴς, ἔρχομαι νὰ ἐκπληρώσω τὰς συμφωνίας μου καὶ ν' ἀρχίσω τὰ χρέη μου. . .

— Γνωρίζεις κάλλιστα, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ σὲ προσλάβω, καὶ ὅτι ἡ ὑπηρεσία σου μ' εἶναι ἀχρηστος. . . Περιμένω ἐνταῦθα τέσσαρας πρωταγωνιστὰς τῶν ὁποίων οὔτε τὸ νύχι ἀξίζει. . .

— ὦ! αὐθέντα, μὴ ἔχῃς ἔννοια! τῷ ὑπέλαθεν ὁ Μάθιους. Δὲν ζητῶ καλῆτερον, παρὰ νὰ κερδήζω τὰς 120 λίρας στερλίνας μου κατὰ μῆνα χωρὶς νὰ κάμω τίποτε. Εὐαρεστηθῆτε μόνον νὰ μὲ προκαταβάλλετε τὸ πρῶτον μηνιαῖον. . .

Καὶ ἐμφανίζει τὰ τέσσαρα συμβόλαια, τὸ τοῦ Γεροντίκου, τοῦ ἵπποκόμου, τοῦ Κ. Οὐγγίνης καὶ τοῦ Φονδ-Βάρνην, συμβόλαια τὰ ὁποῖα ὑπέγραψεν ὁ διευθυντὴς εἰς αὐτὸν τὸν Κ. Μάθιους, ὅστις ἔλαβεν ἀλληλοδιαδόχως τὰς τέσσαρας ταῦτας μορφάς, ἵν' ἀποδείξῃ τι ἔδύνατο νὰ πράξῃ.

Τὶς μένει ἐμβρόντητος εἰς τὴν ἀποκάλυψιν ταύτην; — ὁ θεατρῶνης μας.

— Σὺ ἦσο, σὺ! ἐκφωνεῖ ὀπισθοδρομῶν τρία βήματα καὶ θεωρῶν τὸν θαυματουργὸν ὑποκριτὴν!

— Ἐγὼ αὐτός, κύριε, ἀποκρίνεται ὁ Μάθιους.

Καὶ ἀφαιρεῖ πᾶσαν ἀμφιβολίαν, ἐπαναλέγων μέγρος ἐξ ἐκάστου προσώπου, μετὰ τῆς αὐτῆς τῶν προηγηθεισῶν ἡμερῶν ἐντελείας.

— Ὁμολογήσετε, εἶπεν ὁ θεατρῶνης εἰς τοὺς παρεστώτας ὅτι ποτὲ κανεὶς δὲν μετέποιήθη ἐπὶ τὸ γελοῖον οὐδὲ μετεμορφώθη τόσον ἀγνωρίστως!

Ὁ Μάθιους, καὶ ὡς ἄνθρωπος ἀπολαύων ὑπολήψεως καὶ ὡς ὑποκριτὴς θαυμαζόμενος, ἀπέκτησε οὐχὶ εὐκαταφρόνητον περιουσίαν. Ἐνῶ, πεντηκοντούτης ἀπέβαλε τὸν ἕνα πόδα, παρίστα εἰσέτι καὶ ἀπέσπα μανιώδεις χειροκροτήσεις.

Ὁ Μάθιους ἐδημοσίευσεν πρὶν τοῦ θανάτου του, πολλοὺς τόμους περιέργων ἀπομνημονευμάτων.

(κατὰ τὸ γαλλικόν).
* * *

H MARIA ΛΑΦΑΡΖ.

Ἡ γυνὴ αὕτη, ἧς ἡ δίκη συνεκίνησεν ἄλλοτε ὕλην τὴν Εὐρώπην ἀπέβωσε τὸν παρελθόντα μῆνα ἐν Γαλλίᾳ. Θυγάτηρ συνταγματάρχου τῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ Κ. Λαφαρζ, οὕσα εἰσέτι Μαρία Καπέλλη, ἐξῆσεν ὀρφανὴ μητρός. Ἐχουσα γόνιμον τὸ πνεῦμα εἰς ῥαδιουργίας καὶ τὴν φύσιν ῥωμαντικὴν, καθίστα τὴν φύλαξιν αὐτῆς δυσχερῆ. Ἰπάνδρευσαν λοιπὸν αὐτὴν μετὰ τινος ἐργοστασιάρχου, ὀνόματι Λαφαρζ (*Lafarge*), μέσον προξενίας. Τοιαύτη ἔνωσις καὶ εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ἦν ἐπόμενον νὰ φέρῃ τοὺς καρπούς της. Μετὰ ἐν ἔτος ἐσωτερικῆς πάλης, ἀντεγκλήσεων καὶ βίου ταραχῶδους, ὁ Λαφαρζ ἀποθνήσκει. Ἡ κοινὴ φήμη ἀπέδωκε τὸν θάνατόν του εἰς δηλητηρίασιν. Ἐγένετο ἐπομένως αὐτοψία καὶ ἐκ χημικῆς ἀναλύσεως, εὐρέθη εἰς τὰ σπλάγγνα του ἡ παρουσία ἀρσενικοῦ. Ἐρέθη ὅτι τὸ δηλητήριον ἐδόθη ἐντὸς πλακουντίων, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐνήργησε τοῦτο ἐπὶ τῆς ἰσχυρᾶς κράσεως τοῦ Λαφαρζ, ἐξήρθη ἐπανειλημμένως τὸ φάρμακον εἰς τὰ ποτὰ αὐτοῦ. Ἡ Κ. Λαφαρζ συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη. Δευτέρα δέ τις δίκη προσετέθη εἰς τὴν κυρίαν. Κατηγορήθη ἡ γυνὴ ὡς ἀφαιρέσασα ἀδάμαντας ἀνήκοντας εἰς τὴν οἰκογενεῖαν Λεωτώ. Περίπτωσις δέ τις ῥωμαντικῆ ἐπιτύχησε τὰς περιέργους ἤδη περιπετείας τῆς δίκης. Ἐφωράθη ἀλληλογραφία τις καὶ σχέσις μεθ' ἐνὸς νέου ὀνομαζομένου Κλαβῶ. Ὅταν ἐζήτησαν νὰ τὸν προσκαλέσωσι μάρτυρα, δὲν τὸν εὔρον εἶχεν ἀναχωρήσει εἰς Ἀμερικὴν.

Ἡ ἡλικία τῆς κατηγορουμένης, ἡ θέσις αὐτῆς, ἡ ἐξοχος ὠραιότης της, τὸ σπάνιον πνεῦμά της, τὰ μυστηριώδη περιστατικὰ τοῦ ἐγκλήματος, αἱ ἀντιφάσεις τῶν μαρτύρων, οἱ ἐνδοιασμοὶ τῶν χημικῶν, ἡ ἔλευσις τοῦ Κ. Ὀρφιλᾶ καὶ ὁ ἀνταγωνισμὸς τοῦ Κ. Ρασπαίλ, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ περιγραφή τοῦ πύργου Γλανδιέ, ὅπου ἐπράχθη τὸ κακούργημα, πάντα ταῦτα συνέτρεξαν εἰς τὸ νὰ δώσωσιν εἰς τὴν δίκην ταύτην ὑπερφυσικὴν τινὰ ὄψιν. Ἡ Εὐρώπη προσήλωσε τὴν προσοχὴν αὐτῆς. Αἱ ἐκθέσεις τῶν δικαστικῶν ἐφημερίδων ἀνεγινώσκοντο μετ' ἀπληστίας εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τὰς αἰθούσας, εἰς τὰ ὑπερῶα, εἰς τὰ ἐργοστάσια. Οὐδὲν